

Υπόθεση C-8/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Ιανουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

30 Δεκεμβρίου 2019

Προσφεύγων:

L.R.

Καθής:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

SCHLESWIG-HOLSTEINISCHES

VERWALTUNGSGERICHT (διοικητικό πρωτοδικείο του Schleswig-Holstein,
Γερμανία)

[παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΞΗ

Επί της διοικητικής διαφοράς
μεταξύ του L.R.,

– προσφεύγοντος –

[παραλειπόμενα]

κ α τ ά

της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από την
Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (ομοσπονδιακή υπηρεσία
μεταναστεύσεως και προσφύγων) – παράρτημα Boostedt, [παραλειπόμενα]

– καθής –

Αντικείμενο της διαφοράς: Δικαίωμα ασύλου – Δεύτερη αίτηση [άρθρο 71a του Asylgesetz (νόμου περί ασύλου)]

το δέκατο τρίτο τμήμα του Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (διοικητικού πρωτοδικείου του Schleswig-Holstein, Γερμανία) εξέδωσε στις 30 Δεκεμβρίου 2019 την ακόλουθη διάταξη:

Η διαδικασία αναστέλλεται.

Υποβάλλεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, και το άρθρο 2, στοιχείο ιζ΄, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη μεταγενέστερη αίτηση αν η ανεπιτυχής πρώτη διαδικασία ασύλου δεν διεξήχθη σε κράτος μέλος της Ένωσης αλλά στη Νορβηγία; [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

Σ κ ε π τ ι κ ό

I.

1. Ο προσφεύγων, Ιρανός υπήκοος, ζητεί από την καθής την παροχή διεθνούς προστασίας[,] αφότου έχει ήδη υποβάλει στο Βασίλειο της Νορβηγίας αίτηση προστασίας βάσει της νομοθεσίας περί ασύλου, η οποία απορρίφθηκε.
2. Στις 22 Δεκεμβρίου 2014, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση ασύλου στην επικράτεια της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Κατά την ακρόαση της 22ας Δεκεμβρίου 2014, για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του, ο προσφεύγων δήλωσε τα εξής: Εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του πριν από περίπου 18 μήνες και ζούσε στο Ιράκ μέχρι πριν από 3 μήνες. Μετέβη στη Γερμανία μέσω της Τουρκίας και της Αυστρίας. Πριν από 8 χρόνια περίπου ζήτησε άσυλο στη Νορβηγία και απελάθηκε στο Ιράν.
3. Η αναζήτηση στο σύστημα EURODAC έδωσε ένα αποτέλεσμα της κατηγορίας 1 για τη Νορβηγία. Το Βασίλειο της Νορβηγίας, στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής του αιτούντος, γνωστοποίησε με επιστολή της 26ης Φεβρουαρίου 2015 ότι είχε παύσει να είναι το υπεύθυνο κράτος βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III). Γνωστοποίησε επίσης ότι η από 1η Οκτωβρίου 2008 αίτηση διεθνούς προστασίας

του προσφεύγοντος απορρίφθηκε στις 15 Ιουνίου 2009 και ότι αυτός μεταφέρθηκε στο Ιράν στις 19 Ιουνίου 2013.

- 4 Η Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (ομοσπονδιακή υπηρεσία μεταναστεύσεως και προσφύγων, στο εξής: Bundesamt) συνέχισε τη διαδικασία ως διαδικασία επί δεύτερης αιτήσεως και κάλεσε τον προσφεύγοντα να διευκρινίσει τους λόγους που τον εμποδίζουν να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του.
- 5 Με επιστολή της εκπροσώπου του, ο προσφεύγων γνωστοποίησε ότι επικαλείτο θρησκευτικούς λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς του για χορήγηση ασύλου[,] και αναφέρθηκε επίσης στη δήλωση που έκανε ο γιος του κατά την εν λόγω διαδικασία ασύλου, σύμφωνα με την οποία ο τελευταίος διωκόταν πολιτικά στο Ιράν και είχε προσχωρήσει στις δυνάμεις Peschmerga στο Ιράκ.
- 6 Κατά την ακρόασή του στις 12 Δεκεμβρίου 2016, ο προσφεύγων δήλωσε [παραλειπόμενα] τα εξής: Η αίτησή του στη Νορβηγία στηρίχθηκε ιδίως στο γεγονός ότι ήταν άθρησκος/άθεος. Οι λόγοι της φυγής του συνδέονταν τώρα με τον γιο του, ο οποίος προσχώρησε στο Κουρδικό Δημοκρατικό Κόμμα. Ο προσφεύγων είχε υποστεί κατ' επανάληψη πιέσεις προκειμένου να αποκαλύψει τον τόπο διαμονής του γιου του. Τον τελευταίο καιρό οι πιέσεις αυξήθηκαν, αναγκάζοντάς τον να εγκαταλείψει τη χώρα. Επιπροσθέτως, είχε πλέον ασπαστεί τη χριστιανική θρησκεία. **[σελ. 3 του πρωτοτύπου]**
- 7 Με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2017, η Bundesamt απέρριψε την αίτηση ως απαράδεκτη. Διαπίστωσε ότι δεν υφίσταντο (εθνικές) απαγορεύσεις απελάσεως κατά την έννοια του άρθρου 60, παράγραφος 5, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του Aufenthaltsgesetz (νόμου περί του δικαιώματος διαμονής, στο εξής: AufenthG). Κάλεσε τον προσφεύγοντα να εγκαταλείψει το ομοσπονδιακό έδαφος εντός μίας εβδομάδας από την κοινοποίηση της αποφάσεως επ' απειλή απελάσεως στο Ιράν ή σε άλλη πρόθυμη να τον δεχτεί χώρα σε περίπτωση μη συμμορφώσεως. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του AufenthG απαγόρευση εισόδου και παραμονής περιορίστηκε σε 30 μήνες από την ημέρα της απομακρύνσεως.
- 8 Η Bundesamt αιτιολόγησε την απόφαση περί απαραδέκτου με το σκεπτικό ότι η αίτηση ασύλου ήταν απαράδεκτη βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, σημείο 5, του Asylgesetz (νόμου περί ασύλου, στο εξής: AsylG), στο μέτρο που αποτελούσε δεύτερη αίτηση για την οποία παρήλκε η διεξαγωγή νέας διαδικασίας. Η νέα αίτηση ασύλου που υποβλήθηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αποτελούσε δεύτερη αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 71a του AsylG, καθόσον για τον αιτούντα είχε ήδη διεξαχθεί ανεπιτυχώς διαδικασία ασύλου σε ασφαλή τρίτη χώρα, ήτοι τη Νορβηγία, σύμφωνα με το άρθρο 26a του AsylG. Παρήλκε η διεξαγωγή νέας διαδικασίας ασύλου, καθόσον δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 51, παράγραφοι 1 έως 3, του Verwaltungsverfahrensgesetz (νόμου περί της διοικητικής διαδικασίας, στο εξής: VwVfG). Το άρθρο 51, παράγραφος 1, του VwVfG απαιτεί προβολή πειστικών

πραγματικών ισχυρισμών, οι οποίοι δεν πρέπει να είναι εκ προοιμίου ακατάλληλοι, κατόπιν εύλογης εκτιμήσεως, να οδηγήσουν σε θεμελίωση του δικαιώματος ασύλου ή της χορηγήσεως διεθνούς προστασίας. Κατά συνέπεια, αρκεί η προβολή πειστικών ισχυρισμών οι οποίοι καθιστούν πιθανή μια ευνοϊκή απόφαση. Οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος δεν ήταν στο σύνολό τους αληθοφανείς. Τούτο διευκρινίστηκε λεπτομερέστερα από την Bundesamt.

- 9 Κατά της αποφάσεως αυτής, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή στις 18 Απριλίου 2017 ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, με την οποία ζητεί να του χορηγηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα, ή επικουρικός, να του παρασχεθεί επικουρική προστασία, και έτι επικουρικότερα, να διαπιστωθεί η (εθνική) απαγόρευση απελάσεως κατά το άρθρο 60, παράγραφοι 5 και 7, πρώτη περίοδος, του AufenthG.
- 10 Με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2017 (Az. 10 B 98/17), το αιτούν δικαστήριο έκανε δεκτή την υποβληθείσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του προσφεύγοντος, με την οποία ζητούσε να προσδοθεί ανασταλτικό αποτέλεσμα στην προσφυγή του. **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

II.

- 11 Η εκδίκαση της διαφοράς πρέπει να ανασταλεί. Δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, πρέπει να ζητηθεί η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) επί του ερωτήματος που διατυπώνεται στο διατακτικό της διατάξεως. Το ερώτημα αφορά την ερμηνεία του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).
- 12 1. Η νομική εκτίμηση πρέπει, στο εθνικό δίκαιο, να στηριχθεί στον Asylgesetz, όπως δημοσιεύτηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2008 (BGBl. I, σ. 1798) και τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 45 του νόμου της 15ης Αυγούστου 2019 (BGBl. I, σ. 1307).
- 13 Οι ακόλουθες νομοθετικές διατάξεις συνθέτουν το κρίσιμο νομικό πλαίσιο της διαφοράς:
- 14 Άρθρο 26a του AsylG – Ασφαλείς τρίτες χώρες
 - (1) Αλλοδαπός που εισήλθε στην εθνική επικράτεια από τρίτη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 16a, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο (ασφαλής τρίτη χώρα), δεν μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 16a, παράγραφος 1, του Grundgesetz (Θεμελιώδους Νόμου). [...]
 - (2) Ασφαλείς τρίτες χώρες είναι, πέραν των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι χώρες που αναφέρονται στο παράρτημα I. [...]

15 Άρθρο 29a του AsylG – Απαράδεκτες αιτήσεις

(1) Αίτηση ασύλου είναι απαράδεκτη, εάν

1. [...]

5. σε περίπτωση μεταγενέστερης αιτήσεως κατά το άρθρο 71 ή δεύτερης αιτήσεως κατά το άρθρο 71a, παρέλκει η διεξαγωγή νέας διαδικασίας ασύλου. [...]

16 Άρθρο 71a του AsylG – Δεύτερη αίτηση

(1) Αν ο αλλοδαπός, μετά από ανεπιτυχή ολοκλήρωση διαδικασίας ασύλου σε ασφαλή τρίτη χώρα (άρθρο 26a) στην οποία εφαρμόζεται η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους για τη διεξαγωγή διαδικασιών ασύλου ή με την οποία η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει συνάψει σχετική διεθνή σύμβαση, υποβάλει αίτηση ασύλου (δεύτερη αίτηση) στην ομοσπονδιακή επικράτεια, νέα διαδικασία ασύλου διεξάγεται μόνον **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]** εφόσον η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι το υπεύθυνο κράτος για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ασύλου και πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 51, παράγραφοι 1 έως 3, του Verwaltungsverfahrensgesetz (νόμου περί της διοικητικής διαδικασίας): ο έλεγχος διενεργείται από την Bundesamt. [...]

17 Άρθρο 77 του AsylG – Απόφαση του δικαστηρίου

(1) Στις διαφορές που διέπονται από τον παρόντα νόμο, το δικαστήριο στηρίζεται στη νομική και πραγματική κατάσταση που ίσχυε κατά τον χρόνο της τελευταίας επ' ακροατηρίου συζήτησεως: εάν η απόφαση εκδίδεται χωρίς επ' ακροατηρίου συζήτηση, κρίσιμος είναι ο χρόνος της εκδόσεως της αποφάσεως. [...]

18 Παράρτημα I του άρθρου 26a του AsylG

Νορβηγία

Ελβετία

19 2. Το προδικαστικό ερώτημα είναι κρίσιμο για την επίλυση της διαφοράς και χρήζει διευκρίνισης από το Δικαστήριο.

20 2.1 Το προδικαστικό ερώτημα είναι κρίσιμο για την έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος του προσφεύγοντος. Αν η αίτηση ασύλου απορρίφθηκε εσφαλμένως ως απαράδεκτη, η απόφαση της Bundesamt πρέπει να ακυρωθεί [παραλειπόμενα].

21 2.2. Η εθνική νομοθεσία περί ασύλου ρυθμίζει στο άρθρο 71 του AsylG τη μεταγενέστερη αίτηση και [στο] άρθρο 71a του AsylG τη δεύτερη αίτηση καθώς

και τη σχετική με αυτές δικονομική μεταχείριση η οποία διαφέρει από τη [διαδικασία επί της πρώτης αιτήσεως]. Η μεταγενέστερη αίτηση κατά το άρθρο 71 του AsylG αποτελεί νέα αίτηση ασύλου, αφότου έχει ήδη απορριφθεί μια αίτηση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Η δεύτερη αίτηση του άρθρου 71 του AsylG αποτελεί νέα αίτηση ασύλου, αφότου έχει ήδη απορριφθεί μια αίτηση σε ασφαλή τρίτη χώρα κατά την έννοια [του] άρθρου 26 του AsylG, ήτοι στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και στη Νορβηγία ή την Ελβετία. Το πνεύμα και ο σκοπός του άρθρου 71a του AsylG είναι η εξομοίωση της δεύτερης αιτήσεως με τη μεταγενέστερη αίτηση και, κατά συνέπεια, η εξομοίωση της αποφάσεως περί ασύλου της τρίτης χώρας με την απόφαση περί ασύλου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [παραλειπόμενα].

- 22 2.3. Με το προδικαστικό ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν μπορεί να υποβληθεί μεταγενέστερη αίτηση κατά την έννοια της οδηγίας 2013/32/ΕΕ (στο εξής: οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου) ακόμη και όταν η ανεπιτυχής πρώτη διαδικασία δεν περατώθηκε σε κάποιο κράτος μέλος αλλά στη Νορβηγία, ήτοι σε τρίτη χώρα η οποία [σελ. 6 του πρωτοτύπου] μετέχει εν μέρει στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου βάσει του διεθνούς δικαίου.
- 23 Το αιτούν δικαστήριο εκκινεί, κατ' αρχάς, από την παραδοχή ότι μεταγενέστερη αίτηση κατά την έννοια της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου μπορεί να υποβληθεί ακόμη και όταν η ανεπιτυχής πρώτη διαδικασία περατώθηκε σε άλλο κράτος μέλος [παραλειπόμενα]. Κατά το αιτούν δικαστήριο, τούτο δεν αντιτίθεται στο άρθρο 40, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, το οποίο θέτει ως προϋπόθεση να προβαίνει το πρόσωπο σε περαιτέρω διαβήματα ή να υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση «στο ίδιο κράτος μέλος». Η έννοια της μεταγενέστερης αιτήσεως του άρθρου 40, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, πρέπει να είναι διαφορετική από την έννοια της μεταγενέστερης αιτήσεως του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ: η έννοια της μεταγενέστερης αιτήσεως του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ απαιτεί τελεσίδικη απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ. Τούτο δεν συμβιβάζεται με την έννομη συνέπεια που προβλέπει το άρθρο 40, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ. Η λήψη υπόψη των στοιχείων της μεταγενέστερης αιτήσεως στο πλαίσιο της εξετάσεως της προηγούμενης αιτήσεως ή της εξετάσεως της αποφάσεως κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή είναι αδύνατη λόγω του τελεσίδικου χαρακτήρα της αποφάσεως.
- 24 2.3.1. Σύμφωνα με το γράμμα της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, μια αίτηση δεν αποτελεί μεταγενέστερη αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, αν η ανεπιτυχής διαδικασία ασύλου που προηγήθηκε διεξήχθη σε τρίτο κράτος.
- 25 Η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ προϋποθέτει κατ' αρχάς την ύπαρξη μεταγενέστερης αιτήσεως. Το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ορίζει ως «μεταγενέστερη αίτηση»

- την «περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου ο αιτών ρητά ανακάλεσε την αίτησή του και περιπτώσεων όπου η αποφαινόμενη αρχή απέρριψε αίτηση μετά από τη σιωπηρή της ανάκληση σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1».
- 26 Από την απαίτηση τελεσίδικης απόφασεως επί προηγούμενης αιτήσεως προκύπτει λογικά ότι η προηγούμενη διαδικασία ασύλου περατώθηκε **σε κράτος μέλος**. Αφενός, η προηγούμενη αίτηση πρέπει να αποτελεί αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ και, ως εκ τούτου, προϋποθέτει αίτηση παροχής προστασίας «από κράτος μέλος» που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής. Αφετέρου, η «τελεσίδικη απόφαση» (άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ) αποτελεί απόφαση που ορίζει κατά πόσον **[σελ. 7 του πρωτοτύπου]** χορηγείται σε υπήκοο τρίτης χώρας ή σε ανιθαγενή το καθεστώς του πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Τούτο προϋποθέτει δέσμευση από την οδηγία 2011/95/ΕΕ, η οποία εξ ορισμού μπορεί να υφίσταται μόνο για τα κράτη μέλη. Εξάλλου, το άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ περιέχει ρητή αναφορά για παραμονή **στα εν λόγω κράτη μέλη**.
- 27 Η γενική οικονομία της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου παρέχει επίσης επιχείρημα κατά της παραδοχής ότι οι (ανεπιτυχείς) διαδικασίες ασύλου σε τρίτες χώρες συνεπάγονται χαρακτηρισμό της αίτησης διεθνούς προστασίας ως μεταγενέστερης αίτησης. Η οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου ορίζει ρητώς πότε οι περιστάσεις που σχετίζονται με τρίτες χώρες μπορούν να έχουν αντίκτυπο στον τομέα του δικαίου του ασύλου (βλ., για παράδειγμα, τις έννοιες των χωρών στα άρθρα 35, 38, 39 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ).
- 28 Η Νορβηγία δεν είναι κράτος μέλος της ΕΕ και συνεπώς δεν δεσμεύεται άμεσα από την οδηγία 2013/32/ΕΕ και την οδηγία 2011/95/ΕΕ.
- 29 Καθόσον φαίνεται, η Νορβηγία δεν εξομοιώνεται με κράτος μέλος ούτε με κάποια άλλη νομική πράξη. Ειδικότερα, το άρθρο 1, παράγραφος 4, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για τα κριτήρια και τους μηχανισμούς καθορισμού του κράτους που είναι αρμόδιο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος, ή στην Ισλανδία ή τη Νορβηγία, της 19ης Ιανουαρίου 2001 (ΕΕ 2001 L 93, σ. 40, στο εξής: συμφωνία συνδέσεως) συνεπάγεται περιορισμένη μόνον εξομοίωση με τα κράτη μέλη όσον αφορά τον κανονισμό Δουβλίνο και τον κανονισμό Eurodac.
- 30 2.3.2. Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο κλίνει προς την άποψη ότι η οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικώς δεδομένης της μερικής σύνδεσης της Νορβηγίας.
- 31 Η Νορβηγία συμμετέχει, δυνάμει της προαναφερθείσας συμφωνίας συνδέσεως, στο σύστημα του Δουβλίνου για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους

μέλους, το οποίο ρυθμίζει πλέον ο κανονισμός Δουβλίνο III. Η Νορβηγία εφαρμόζει τον κανονισμό Δουβλίνο III ως εσωτερικό δίκαιο (βλ. άρθρο 32, παράγραφος 4, του Immigration Act· αγγλική απόδοση διαθέσιμη στη διεύθυνση: <https://londata.no/dokument/NLE/lon/2008-05-15-35>). Ναι μεν η Νορβηγία δεν δεσμεύεται από τις οδηγίες 2013/33, 2013/32 και 2011/95, όμως η σταθερή συμμετοχή της Νορβηγίας στο σύστημα του Δουβλίνου για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους στηρίζεται στην παραδοχή ότι το νορβηγικό σύστημα ασύλου είναι ισοδύναμο, ως προς το ουσιαστικό επίπεδο προστασίας που διασφαλίζει και τη δικονομική του διαμόρφωση, με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και ότι τούτο είναι επαρκές. Σε αντίθετη περίπτωση, θα ήταν αδύνατη **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]** η συμμόρφωση της Νορβηγίας προς την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III. Το γεγονός ότι το δίκαιο ασύλου της Νορβηγίας δεν περιλαμβάνει διάταξη που να αντιστοιχεί κατά λέξη στο άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ δεν επηρεάζει την παρούσα ανάλυση, στο μέτρο που το «κενό» αυτό μπορεί να καλυφθεί από τη διάταξη του άρθρου 28, παράγραφος 1, στοιχείο b, του Immigration Act, η οποία αντιστοιχεί στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ.

- 32 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, θα ήταν αντίθετο προς το πνεύμα και τον σκοπό του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου –και προς τη συμμετοχή της Νορβηγίας σε αυτό– να μπορούν, στο πλαίσιο του συστήματος του Δουβλίνου, οι αιτούντες άσυλο να μεταφερθούν στη Νορβηγία προκειμένου να εξεταστεί η αίτησή τους για παροχή διεθνούς προστασίας, αλλά συγχρόνως να υποχρεούνται τα κράτη μέλη, μετά την ανεπιτυχή ολοκλήρωση της διαδικασίας ασύλου εκεί – και σε περίπτωση που παύσει η Νορβηγία να είναι το υπεύθυνο κράτος δυνάμει του κανονισμού του Δουβλίνου–, να διεξάγουν πλήρη πρώτη διαδικασία ασύλου.

[παραλείπόμενα]